

følgelig siges, at de ikke alle gaar til Hede-
dyrkning; men de gaar dog til en Befolk-
ning, som i væsentlig Grad bor i Hedeegne,
dels til Hedeopdyrkning, dels til Mergling af
Agerjord, der trænger til fornyet Mergling.
Jeg nærer altsaa den Opfattelse, at hvad
enten man giver det Tilskud paa 25 Kr.
pr. Td. Land eller ikke, har det ikke saa
overordentlig meget at betyde med Hensyn
til Hedens Opdyrkning. Hvis det ikke i og for
sig kan være en nogenlunde rentabel Forret-
ning at dyrke Heden op, hjælper det ikke
saa forfærdelig meget med et Tilskud paa
25 Kr. en Gang for alle.

Hvis man ønsker at give en enkelt
Klasse af Medborgere en Understøttelse, nu-
vel, saa kan man vedtage denne Bevilling.
Min principielle Stilling til Sagen er gam-
melkendt, jeg har i Virkeligheden ikke
ændret mit Synspunkt. Jeg gik i Fjor
med til et Kompromis-Forslag, den højt-
ærede Landbrugsminister den Gang frem-
satte, om et Tilskud af 30,000 Kr. aarlig,
og jeg opfattede den Gang Stillingen saa-
ledes — det gjorde vi sikkert alle i Fi-
nansudvalget —, at nu var det Meningens
at blive ved de 30,000 Kr., i alt Fald indtil
de gamle Forhold var afviklede. Jeg synes
i og for sig ikke, det var for tidligt, og de
vil blive afviklede hurtigere, hvis vi tager
Bevillingen uforandret, end hvis vi nu
ændrer den. Men i øvrigt lægger jeg ikke
nogen særlig Vægt paa, om der vedtages
det ene eller det andet. Hvis man ønsker
at forhøje denne Bevilling i Aar, maa vi
tage Konsekvenserne deraf og kan ikke
stoppe op til næste Aar, hvis det til den
Tid viser sig, der er Trang til en Forøgelse
af Bevillingen ud over de 50,000 Kr. Jeg
skal i øvrigt oplyse, at Trangens Størrelse
har vi ikke i Finansudvalget faaet bestemt
Oplysning om. Vi har i det hele i Finans-
udvalget ikke faaet andre Oplysninger end
dem, som findes i Bilagene. Hvor mange
Ansøgninger der er indkommet, hvor megen
Hedejord der antages at være egnet til
Opdyrkning, og hvor store Beløb der der-
for er Brug for, har vi ikke faaet Besked om.

Jeg tror, det i Virkeligheden var det
bedste, at en Sag som denne sorterede
under eet Selskab, jeg anser det for uhel-
digt, at Virksomheden spredes, at der
danner sig et nyt Selskab ved Siden af
Hedeselskabet. Derved tabes Overblikket.
Det havde vistnok været det mest rati-
onelle, om man havde ladet Hedeselskabet
ordne denne Sag; hvis man saa ønskede at
give forøget Støtte, kunde man sagtens
have fundet Former derfor, man kunde
f. Eks. have givet de Folk, som har vanske-

ligt ved at faa Mergel, forøget Tilskud.
Men nu er Foreningen „Hedebruget“ en
Gang dannet, der er indrettet et Kontor,
som bestyrer denne Virksomhed, og jeg er
for øvrigt tilbøjelig til at tro, at der i det
hele taget ikke kan være Tale om synder-
ligt Misbrug, hvis man giver Bevillingen
under disse snævre Rammer. Men jeg tror
paa den anden Side heller ikke, at den
betyder overordentlig meget med Hensyn
til Hedens Opdyrkning; den vil sikkert
blive opdyrket i samme Omfang, enten vi
giver dette Tilskud eller ikke. Jeg maa
derfor igen anbefale, at man stemmer mod
Ændringsforslaget.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Jeg ser, der er indtegnet en længere Række
Talere. Jeg finder det derfor rigtigt straks
at replicere til den ærede Ordfører. Der-
med kan mulig Ordsiftet mellem ham og
mig være bragt til en vis Afslutning, og
vi kan derefter høre, hvad ærede Medlem-
mer har at sige til Dom den ærede Ord-
fører med hans Fæller i Finansudvalget
og mig imellem. Først maa jeg takke den
ærede Ordfører, fordi han saa klart og
bestemt godtgjorde, hvordan Sagen forholder
sig, og afviste det Forsøg, der af hans Me-
ningsfælle „för tilfallet“ blev gjort paa at
plumre Sagen en lille Kende. Det er jeg
den ærede Ordfører taknemmelig for. Den
ærede Ordfører henviste dernæst til sine
Udtalelser fra Tiden før Finanslovs-kommissionen
af 1910. Det kan den ærede Ord-
fører gøre med Rette; han har opponeret
mod denne Bevilling paa en Tid, da han
var alene om det. At han fremdeles staar
paa det Tvivlens Stade, han den Gang
stod paa, bebrejder jeg ham ikke. Men
jeg appellerer til det høje Ting, der ikke
har delt den ærede Ordførers Tvivl paa
det Tidspunkt, han henviser til, og beder
Dem: Bevar Deres gamle Kærlighed til
denne Sag trods den ærede Ordførers
Tvivl. Den ærede Ordfører nævnte Tov-
borg Jensen, Klostermølle, der med meget
fin Fortjeneste havde opdyrket store Stræk-
ninger Hedejord. Hvad vedkommer Tov-
borg Jensen denne Forhandling? Han
ville ikke faa Tilskud af „Hedebruget“.
En Mand, der sidder med Gaard, gammelt
Agerland og derhos har Hede, skal ikke
have Tilskud; han har det visseligen ikke
behov. De, der skal have Tilskud, det er
dem, der gaar ud med de bare Næver paa
den nøgne Hede. Tovborg Jensen kunde
maaske have faaet Tilskud efter det For-
slag, som det ærede Medlem for Køben-
havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klau-